

Ovčia brána

Hradby Jeruzalema sú zrúcané a jeho brány spálené ohňom. (Neh 1,3)

Keď Nehemiáš počul, že brány Jeruzalema sú spálené ohňom, úplne ho to zložilo. Sadol si, plakal, modlil sa celé dni, robil pokánie a prosil o urgentnú zmenu toho stavu. Prečo taká radikálna reakcia? Prečo taká zlomenosť, bremeno a odhodlanie to zmeniť?

Tie brány nepredstavovali len obranu a rozsudzovanie, čo prijmeme a čo odmietneme. Predstavovali aj správu celého mesta. Tam mali sedieť starší, tam sa konali súdy a uzatvárali sa dôležité obchody a zmluvy. Navyše každá z tých brán mala svoj dôležitý význam. Bez brán bol Jeruzalem bezbranný, bez správy, bez súdnictva, bez bezpečného trhu bez vymožitelnosti práva. Život na takom mieste nie je ľahký a už asi chápeme prečo bolo málo osídlené a navrátilci sa tam nechceli vrátiť (Neh 7,4; 11,1-2).

Úlohou brány je nevpušťať dovnútra nič, čo chce ničiť a zároveň má byť otvorená veciam, ktoré môžu byť pre teba a tvojho blížneho bohatým prameňom radosti, pokoja, spoločenstva a rastu.

Ako prvá pri opravách sa spomína Ovčia brána (na iných miestach nazývaná aj Benjamínska):

Veľkňaz Eljašib a jeho bratia sa dali do práce a vystavali Ovčiu bránu. Sami ju obnovili a osadili jej vráta. Obnovili ju po vežu Méa a potom po vežu Chananeel.(Neh3,1)

Táto brána smerovala na sever a vchádzalo sa ňou na ceste do chrámu. Tu sa dali kúpiť obetné zvieratá a v jej blízkosti bolo jazierko Bethesda, kde Pán uzdravil chromého, ktorý čakal na svoje uzdravenie 38 rokov (J 5).

Táto brána predstavuje naše spasenie v Baránkovi Ježišovi Kristovi. To On je tou jedinou a dostatočnou obeťou, ktorou sme boli zmierení s nebeským Otcom. Táto brána predstavuje v našom živote prístup k Večeri Pánovej. V nej sa stretávame s naším veľkňazom. To On nás obnovuje (meno veľkňaza Eljašiba znamená „Boh obnovuje“). V tejto bráne robíme pokánie a zároveň prijímame milosť a odpustenie. V tejto bráne si neustále uvedomujeme ako draho a dokonale sme boli kúpení. Vďaka tejto bráne je obnovovaná naša prvá láska a náš Pán je pre nás predrahým Spasiteľom a Veľkňazom.

V blízkosti tejto brány sa spomínajú dve veže: Meno prvej je Mea a znamená „sto, stovky“ ale aj „úroky z požičaných peňazí“ (Neh 5,11). Meno Chanáel znamená „Boh sa zmilúva“.

Prechádzajúc touto bránou si uvedomujeme tieto dve skutočnosti: 1. Ako veľmi veľa je našich hriechov a aké hrozné úroky by mali z nich byť od nás vymáhané. 2. Ako sa nad nami Boh zmilúva a odpúšťa nám všetky naše hriechy a dokonale zachraňuje od Božieho budúceho hnevu a odplaty bezbožných.

A to nás nenecháva vlažnými a ľahostajnými k Pánovi a k tomu ako žijeme.

Ak je však táto brána spálená ohňom, z našej prvej lásky zostal len popol, rastie naša tendencia nebrať hriech tak vážne a posúvať sa ku kompromisom a vlažnosti. Prestávame čerstvo vnímať pohľad Božieho Baránka až na dno nášho srdca.

Ovčia brána je otvorená! Otvoril ju Ježiš! No je to tvoja a moja zodpovednosť, či cez ňu prejdeme a budeme sa k nej znovu a znovu vracáť!

Michal Kevický